

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Ars Semper Gavdendi

Demonstrata Ex Sola Consideratione Divinae Providentiae Et Per
Adventuales Conciones

Sarasa, Alfonsus Antonius de

Antverpiae, 1664

Prooemivm.

urn:nbn:de:hbz:466:1-13517

TRACTATUS IV.

Tecum sapientia tua (Domine) quæ nouit opera tua, quæ & affuit tunc cum orbem terrarum faceres, & sciebat quid esset placitum oculis tuis, & quid directum in præceptis tuis. Sap. 9.

Verùm cum non sufficiat scire me, omnia à Deo administrari, ut omnibus rerum euentibus acquiescam, nisi id etiam intelligam sapienter administrari omnia; ad firmandam penitus magnam quam de directione Dei, concipere debemus opinionem, ostenditur infinita Dei sapientia & scientia.

P R O O E M I V M.

IX dubito multos arbitrari deceptos se, mirari- que me, qui artem semper gaudendi, mentisque tranquillandæ & componendæ in tot aduersis rerum euentibus promiserim, ad diuina mysteria, reconditasque rationes explicandas esse delapsum. Verùm si penitus consilij mei rationem lubeat introspicere, fortassis rem non improbabis. Cùm enim ostenderim, & verò etiam ostensurus sim luculentius, omnia etiam quæ nos turbant, à Deo esse; inde petenda fuit medicina, vnde mali enasci poterat occasio. Magna igitur de Deo concitanda erat opinio, ut eâ percussus, erubescat tandem homo, in malam partem ea se capere, quæ à tam sapiente Deo fuerint ordinata. In hâc opinione artem tranquillandæ mentis maximè consistere, iam planum faciam: proximique dabo imprimis vnicam, quâ millenas rationes inuenire erit facillimum, in omni rerum euentu, quibus tumultus animi aut præuenias ne
exfur-

exurgant, aut iam commotos sedes. Deinde, vt ingentem illam, quæ huic praxi habendæ præmittenda est, opinionem animo concipiamus, incomprehensibilem Sapientiam Dei vobis ob oculos ponam; triplicem nempe sciendi modum, quem rebus omnibus rite dirigendis impendit Deus. Quod si obscuriora difficilioraque quàm vt rectè capiantur visa fuerint, illud mementote, Dei arcana esse quæ proponam, quod si minùs intelligantur, illum tum, quem maximè cupio, referemus fructum, vt maximi faciamus adeoque & adoremus sanctissima eius decreta, cuius profundissimam Sapientiam dum non capimus, admiramur.

S. I. In hoc articulo, per illud, quod dicitur, vt in bonum ordinari mihi persuasero, tum verò video me omnibus rerum euentibus debere acquiescere.

Quod si prout omnia à Deo sunt, ita sapienter fieri, & in bonum finem ordinari mihi persuasero, tum verò video me omnibus rerum euentibus debere acquiescere.

1. **D**A mihi hanc veniam incomprehensibilis Deus, vt arcana Diuinitatis tuæ mysteria paulò altiùs penetrem & perscruter: neque enim prorsus id ago, quasi si ea me sperem posse comprehendere, illud enim pro comperto habeo quod *Judicia tua abyssus multa*, & quidem tanta, vt ne Angelico quidem possit ingenio petuadari. Verùm non eò sese extendit mea temeritas, hoc tantùm nunc ago, vt eorum quæ me fides vera edocet, reminiscens, agnoscam stuporem meum, neque me esse qui ea intellectu possim persequi. quod cum agnoscam, exsurget illico ea, quam de tuâ Providentiâ par est habere mortales nos, existimatio: hanc autem cum consequar, tum verò totum me meaq; omnia, sanctissimæ tuæ directioni, sine cunctatione lubens ac lætus tradam.
2. Hic meus est scopus, Auditores, huc collimo, Quod si enim tria hæc mihi penitus persuasero, *Primò* Deum esse omnia qui moderetur, & quidem non negligenter aut perfunctoriâ vt ita dicam manu, sed summum adhibendo studium & industriam: *Deinde* non aliò curas intendere, aliumue sibi præfixisse scopum, quàm manifestationem gloriæ suæ, hominumque à se procreatorum

Ingressus ad considerationem Sapientiam Dei.

Tranquillante mēte imprimis est necessarium sibi persuadere non rationem omnium à

rum